

426

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 7 grudnia 1959 r.

w sprawie zmiany granic niektórych województw i w sprawie zmiany granic miasta Tomaszowa Mazowieckiego w województwie łódzkim.

Na podstawie art. 1 ust. 3 i art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1950 r. o dokonywaniu zmian podziału administracyjnego Państwa (Dz. U. Nr 6, poz. 48) zarządza się, co następuje:

§ 1. Z gromady Lenie Wielkie w powiecie lipnowskim, województwie bydgoskim wyłącza się wieś Głowina i włącza się ją do gromady Rembielin w powiecie plockim, województwie warszawskim.

§ 2. Z gromady Człopy w powiecie poddębickim, województwie łódzkim wyłącza się: wieś, kolonię i osadę leśną Ewinów, obszar leśny „Czarny Las” i łąki wsi Boleszyn, Smulsko i Wichertów i włącza się je do gromady Przykona w powiecie tureckim, województwie poznańskim.

§ 3. Z powiatu radomszczańskiego w województwie łódzkim wyłącza się miasto Koniecpol i gromadę Koniecpol i włącza się je do powiatu włoszczowskiego w województwie kieleckim.

§ 4. 1. Z gromady Białobrzegi w powiecie opoczyńskim, województwie kieleckim wyłącza się: rezerwat „Błękitne Źródła”, wieś Utrata i część gruntów wsi Wąwał wraz z obszarem leśnym o łącznej powierzchni 54 ha i włącza się je do miasta Tomaszowa Mazowieckiego w województwie łódzkim.

2. Nowa granica województw kieleckiego i łódzkiego na odcinku powiatu opoczyńskiego i m. Tomaszowa Mazowieckiego biegnie od punktu położonego na prawym brzegu Pilicy w miejscu przecięcia się granicy parceli m. Łodzi i gruntów rozparcelowanego folwarku Wąwał w kierunku południowo-wschodnim do wierzchołka drogi Tomaszów Mazowiecki—Smardzewice, następnie skręca w kierunku południowo-zachodnim i południowym i biegnie wschodnim brzegiem tej drogi i granicą gruntów wsi Ludwików Nowy oraz rozparcelowanego folwarku Wąwał do zetknięcia się z drogą dojazdową, stanowiącą granicę lasów państwowych Nadleśnictwa i Leśnictwa Smardzewice; od tego przecięcia granica skręca w kierunku północno-zachodnim i biegnie północnym brzegiem tej drogi do kopca granicznego stanowiącego narożnik granic gruntów wsi Smardzewice, lasów państwowych i gruntów wsi Utrata i od tego narożnika dalej w kierunku północno-zachodnim do słupka betonowego jako punktu zetknięcia się granic miasta Tomaszowa Mazowieckiego, gruntów wsi Utrata i łąk wsi Smardzewice.

§ 5. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 31 grudnia 1959 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

427

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 30 listopada 1959 r.

dotyczące ratyfikacji przez szereg państw Konwencji (nr 18) w sprawie odszkodowania za choroby zawodowe, przyjętej w Genewie dnia 10 czerwca 1925 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 3 Konwencji (nr 18) w sprawie odszkodowania za choroby zawodowe, przyjętej w Genewie dnia 10 czerwca 1925 r. (Dz. U. z 1937 r. Nr 86, poz. 619), zostały zarejestrowane ratyfikacje powyższej Konwencji przez następujące państwa:

Cejlon dnia 17 maja 1952 r.

Maroko dnia 20 września 1956 r.

Argentyna dnia 24 września 1956 r.

Tunis dnia 12 stycznia 1959 r.

Republika Gwinei dnia 21 stycznia 1959 r.

Australia dnia 22 kwietnia 1959 r.

Minister Spraw Zagranicznych: A. Rapacki

428

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 30 listopada 1959 r.

w sprawie ratyfikacji przez szereg państw Międzynarodowej Konwencji (nr 11) o prawie zrzeszania się i koalicji pracowników rolnych, przyjętej w Genewie dnia 12 listopada 1921 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 2 i koalicji pracowników rolnych, przyjętej w Genewie dnia 12 listopada 1921 r. (Dz. U. z 1925 r. Nr 54, poz. 378), zostały

zarejestrowane ratyfikacje wymienionej Konwencji przez następujące państwa:

Cejlon	dnia 25 sierpnia	1952 r.
Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich	dnia 10 sierpnia	1956 r.
Islandia	dnia 21 sierpnia	1956 r.
Ukraińska Socjalistyczna Republika Radziecka	dnia 14 września	1956 r.
Białoruska Socjalistyczna Republika Radziecka	dnia 6 listopada	1956 r.
Brazylia	dnia 25 kwietnia	1957 r.
Tunis	dnia 15 maja	1957 r.
Maroko	dnia 20 maja	1957 r.
Albania	dnia 3 czerwca	1957 r.
Australia	dnia 24 grudnia	1957 r.
Republika Gwinei	dnia 21 stycznia	1959 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że zgodnie z art. 35 Konstytucji Międzynarodowej Organizacji Pracy zostały zarejestrowane:

dnia 5 sierpnia 1957 r. deklaracja Holandii dotycząca przyjęcia w imieniu Surinam powyższej Konwencji oraz

dnia 8 lipca 1958 r. deklaracja Francji stwierdzająca zastosowanie postanowień wspomnianej Konwencji do następujących terytoriów niemetroplitalnych:

Kamerun
Wyspy Komoro
Francuska Afryka Równikowa
Francuska Polinezja
Somali Francuskie
Francuska Afryka Zachodnia
Madagaskar
Nowa Kaledonia
S-t. Pierre i Miquelon
Togo

Minister Spraw Zagranicznych: *A. Rapacki*

429

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 2 grudnia 1959 r.

w sprawie ratyfikacji przez szereg państw Międzynarodowej Konwencji (nr 15) ustalającej najniższy wiek dopuszczania młodocianych do pracy w pomieszczeniach podpokładowych i w kotłowniach, przyjętej w Genewie dnia 11 listopada 1921 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 7 Międzynarodowej Konwencji (nr 15) ustalającej najniższy wiek dopuszczania młodocianych do pracy w pomieszczeniach podpokładowych i w kotłowniach, przyjętej w Genewie dnia 11 listopada 1921 r. (Dz. U. z 1925 r. Nr 54, poz. 386), zostały zarejestrowane ratyfikacje powyższej Konwencji przez następujące państwa:

Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich	dnia 10 sierpnia	1956 r.
---	------------------	---------

Islandia	dnia 21 sierpnia	1956 r.
Ukraińska Socjalistyczna Republika Radziecka	dnia 14 września	1956 r.
Białoruska Socjalistyczna Republika Radziecka	dnia 6 listopada	1956 r.
Ghana	dnia 20 maja	1957 r.
Turcja	dnia 29 września	1959 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *J. Winiewicz*

430

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 2 grudnia 1959 r.

dotyczące ratyfikacji przez szereg państw Konwencji (nr 17) w sprawie odszkodowania za wypadki przy pracy, przyjętej w Genewie dnia 10 czerwca 1925 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 12 Konwencji (nr 17) w sprawie odszkodowania za wypadki przy pracy, przyjętej w Genewie dnia 10 czerwca 1925 r. (Dz. U. z 1937 r. Nr 86, poz. 617), zostały zarejestrowane ratyfikacje powyższej Konwencji przez następujące państwa:

Maroko	dnia 20 września	1956 r.
Tunis	dnia 15 maja	1957 r.
Federacja Malajska	dnia 11 listopada	1957 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że zgodnie z art. 35 Konstytucji Międzynarodowej Organizacji Pracy została zarejestrowana dnia 5 sierpnia 1957 r. deklaracja Holandii o przyjęciu w imieniu Antyli Holenderskich postanowień wymienionej Konwencji.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *J. Winiewicz*